

Sygn. akt XVII AmT 55/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 9 listopada 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 55/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z 9 listopada 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 ze zm.), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 206 ust. 1 P.t., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017, nałożył na (...) Sp. z o.o. karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 5.000 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie przepisów postępowania tj.:

1. Naruszenie art. 7 w zw. z art 77 § 1 w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.
2. Naruszenie art. 189 f §1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art 80 k.p.a. poprzez nie przeprowadzenie w sposób należyty postępowania wyjaśniającego, w szczególności poprzez nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary w przypadku znikomej wagi naruszenia czynu.
3. Naruszenie art 189 d k.p.a. poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i uznanie, że zachodzą przesłanki wymiaru administracyjnej kary w kwocie 5.000 zł.

Odwołujący wniósł wobec powyższego o:

1. Zmianę decyzji z dnia 9.11.2018 r. poprzez dostąpienie od nałożenia administracyjnej kary ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie Prezesowi UKE do ponownego rozpoznania.
2. Zwrot kosztów postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy oraz z dokumentów załączonych do niniejszego pisma - na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej decyzji Prezesa UKE oraz na okoliczności podnoszone w niniejszym piśmie procesowym;
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych ((...)), prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem (...).

Spółka nie przedłożyła w terminach ustawowych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2017, tj. nie przekazała do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SUS), służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację, według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r.

Dopiero po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. przekazała aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania ww. obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

Spółka wykazała, że wielkość jej przychodów za 2017 r. wyniosła (...)zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie niezaprzeczonych twierdzeń stron oraz wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestią bezprzedmiotową jest okoliczność, że powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 ze zm.), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (wruist) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Z kolei w myśl ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Zanim Sąd przejdzie do kwestii zarzutów dotyczących naruszenia przez organ regulacyjny przepisów postępowania administracyjnego, mających w ocenie odwołującego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy należy wskazać, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia

tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisany do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, był zobowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE danych o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017.

Jakkolwiek Sąd podziela stanowisko powoda, że doszło do omyłki w przesłanym przez powoda sprawozdaniu w dniu 30 marca 2018 r. za rok 2017, to nie podziela stanowiska powoda, że spółka przesyłając oświadczenie w terminie oświadczenie zawierające błąd, nie powinna ponosić odpowiedzialności. Ponadto Sąd nie uznaje za zasadne twierdzenia powoda, że złożenie oświadczenia bez w/w załącznika nie wynika z niedopatrzienia składającego lecz z wprowadzenia zmian do interfejsu oraz braku zapewnienia prawidłowości procedury sprawozdawczej ze strony podmiotu dostarczającego oprogramowanie do ich składania. Jak wskazał powód, wobec zmian interfejsu strony internetowej, na której przesyła się oświadczenie, a także jego aktualizacji, która jak twierdzi powód, przez dodanie skryptu A. rozwijającego menu dodatkowych załączników utrudnia względem lat poprzednich prawidłowe wywiązanie się obowiązku sprawozdawczego. Sąd nie uznaje tych argumentów, albowiem to na powodzie spoczywa obowiązek prawidłowego złożenia sprawozdania za pomocą dostępnego systemu elektronicznego. W konsekwencji niedopatrzienia i niedołożenia należytej staranności przy wypełnianiu oświadczenia, powód w konsekwencji złożył niepełne oświadczenie. Zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 209 ust. 1 P.t. nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych kto dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej. Przepis ten jest przepisem prawa materialnego, a przekroczenie ustawowego

terminu do złożenia sprawozdania nie podlega przywrócenia i bez względu na winę, bądź jej brak, przy złożeniu niepełnych informacji, naruszający ten przepis podlega karze pieniężnej.

W odwołaniu powód zarzucił pozwanemu naruszenie art. 189 § 1 k.p.a., poprzez jego niezastosowanie. Jak już wskazano wyżej, charakter postępowania przed Sądem Ochrony konkurencji i Konsumentów posiada charakter postępowania rozpoznawczego, kontradyktoryjnego i pierwszoinstancyjnego, stąd podnoszenie przez stronę powodową zarzutów dotyczących naruszeniem przepisów postępowania w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego, nie mogą skutkować uchyleniem lub zmianą zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu powód niezasadnie podniósł, że pozwany w sposób nieprawidłowy ocenił wagę naruszenia. Powód, jako podmiot profesjonalny, wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych powinien podjąć stosowane kroki w celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego wykonania obowiązku przekazania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 wruist, czego nie wykonał. Dlatego, wbrew przekonaniu powoda, złożenie informacji niepełnych nie zwalnia powoda z odpowiedzialności za przedmiotowe naruszenie, nie pomniejsza wagi naruszenia, jak też nie stanowi okoliczności łagodzącej.

Powód ponad wszelką wątpliwość swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 209 ust. 1 P.t., albowiem nie przekazał pełnych danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 wruist. Zgodnie z art. 209 ust. 1a P.t. za dopuszczalnością nałożenia kary przemawiają czas trwania, zakres naruszenia i skutki prawne naruszenia.

Jeśli chodzi o czas trwania, to powód wypełnił obowiązek za rok 2017 po otrzymaniu zawiadomienia z dnia 10 sierpnia 2018 r., znak: (...) o wszczęciu z urzędu przez Prezesa UKE postępowania administracyjnego. Pismo to zostało prawidłowo doręczone powodowi zgodnie z potwierdzeniem odbioru w dniu 20 sierpnia 2018 r. Zakres naruszenia należy uznać za znaczny, albowiem powód zdając sobie wcześniej sprawę z faktu przesłania niepełnych danych, nie uzupełnił ich niezwłocznie, lecz dopiero na skutek reakcji urzędu regulacyjnego i wszczęciu postępowania administracyjnego. Zakres naruszenia obowiązku informacyjnego i jego możliwe skutki były znaczne, mając na względzie cel ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Podkreślenia wymaga, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 wruist, ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystywanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, m.in. poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w ten sposób do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości. Niedopełnienie przez powoda obowiązku sprawozdawczego za rok 2017 utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczenia wymaga, że Prezes UKE dla celów prawidłowego przeprowadzania inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej, udostępnił i administruje systemem A., którego funkcjonalność ma za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 wruist, również ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilości w raportach składanych przed zobowiązane do tego podmioty, w tym powoda.

Zdaniem Sądu, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych, czy niepełnych danych, o których mowa w powołanym przepisie, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Wobec tego brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 189f § 1 k.p.a., albowiem zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Ze względu na wagę naruszenia wyższą niż znikoma, wobec stanu faktycznego niniejszej sprawy, brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Należy w tym miejscu podzielić pogląd pozwanego, że z uwagi na treść art. 189a § 2 pkt 1-2 k.p.a., tj. w przypadku uregulowania w odrębnych przepisach przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej i odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w tym zakresie nie stosuje się przepisów Działu IV A Kodeksu postępowania administracyjnego. Odrębne uregulowanie zawarte jest w treści art. 209 ust. 1a P.t. i art. 210 ust. 1 i 2 P.t.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 P.t. wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Powód przedłożył dane dotyczące wielkości przychodu w 2017 roku, niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Prezes UKE w świetle przedłożonych przez powoda dokumentów określił jako podstawę wymiaru kary pieniężnej wysokość przychodów powoda w 2017 roku na kwotę (...) zł.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 P.t. maksymalna wysokość kary stanowiła kwotę (...) zł, co stanowi (...) podstawy wymiaru kary.

Z tego względu, nałożona na powoda kara w wysokości po 5.000 zł jest adekwatna do zakresu poszczególnych naruszeń. W ocenie Sądu, pozwany prawidłowo uwzględnił również okoliczności łagodzące mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie dopełniła przedmiotowego obowiązku, jak również pozwany uwzględnił okoliczność łagodzącą, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t., jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACA 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele". W konsekwencji powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód nie był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie §

14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Pozwany nie wykazał zasadności przyznania wynagrodzenia w wysokości wyższej niż stawka minimalna.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński